

NORSK BONDE- OG SMÅBRUKARLAG

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 14/1029-

Vår ref:

Dato: 10.11.2014

Høring – Forslag til endringer i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjon

I regjeringsplattformen heter det blant annet at «kvotebegrensninger og konsesjonsgrenser som hindrer utnyttelse av kapasitet i enkeltbruk og samdrifter må i størst mulig grad oppheves. Takene for maksimal produksjon heves først. Disse endringene må skje gradvis.»

Grensen for konsesjonsfri produksjon foreslås derfor endret til 280.000 slaktede og omsatte slaktekylling per år og 60.000 slaktede og omsatte kalkuner per år.

Lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen ble vedtatt i 2004. I Ot.prp. nr. 94 (2002 – 2003) slås det fast at det er stordriftsfordeler i det kraftfôrbaserte husdyrholdet, og at en uten konsesjonsregulering måtte regne med at produksjonen ville bli samlet på få og store enheter. Lovens formål er å opprettholde en differensiert bruksstruktur gjennom å fordele de kraftfôrbaserte husdyrproduksjonene ved å regulere produksjonsomfanget hos den enkelte produsent.

Grensen for konsesjonsfri produksjon av slaktekylling ble hevet senest for mindre enn to år siden, fra 120.000 til 140.000 slaktede og omsatte dyr. I 2013 var det knapt 600 bedrifter med slaktekylling i Norge, og gjennomsnittlig antall slakt var om lag 100.000 dyr per bedrift. Slik sett er produksjonen av slaktekylling allerede preget av få og, sett i forhold til gjeldende grense for konsesjonsfri produksjon, relativt store enheter. Produksjonen er kontraktbasert, og konsentrert i noen få deler av landet. En ytterligere heving av grensen for konsesjonsfri produksjon vil bidra til ytterligere å konsentrere produksjonen på større og færre enheter.

Det har over tid vært en sterk produktivitetutvikling i slaktekyllingproduksjonen. Dette er særlig knyttet til avlsmateriale og fôrutnyttelse. Med tanke på at grensen for konsesjonsfri produksjon ble hevet for to år siden, og at mange produsenter har ledig kapasitet i sine anlegg, er det etter vårt syn lite som taler for at det er nødvendig å heve grensen ytterligere. Ved at dagens grenser foreslås doblet, kan også størrelsen på hvert innsett doubles. Når flokkstørrelsen økes, økes også smittefaren i flokken. Konsekvensene av smitte blir større i store flokker enn i små. På bakgrunn av dette er grunn til å anta at dyrehelsen vil bli svekket og medisinbruken økt med dette forslaget.

Avslutningsvis vil vi peke på at det i samarbeidsavtalen mellom regjeringen, Venstre og Kristelig Folkeparti heter at det skal legges vekt på forutsigbarhet i landbrukspolitikken. Norsk Bonde- og Småbrukarlag kan ikke se at det å doble grensen for konsesjonsfri produksjon av slaktekylling bidrar til å styrke forutsigbarheten. Norsk Bonde- og Småbrukarlag ber derfor om at grensene holdes på dagens nivå.

Vennlig hilsen
Olaf Godli
Generalsekretær

Einar Meisfjord
Rådgiver